

**A Kúria
mint másodfokú bíróság
í t é l e t e**

Az ügy száma: Kf.VIII.40.409/2021/4.

A tanács tagjai: Dr. Stark Marianna a tanács elnöke

Dr. Tánczos Rita előadó bíró

Dr. Hajdu Edit bíró

A felperes: felperes1

cím1

A felperes képviselője: Független Rendőr Szakszervezet

cím2

ügyintéző: dr. Tordai Gábor jogtanácsos

Az alperes: alperes1

cím3

Az alperes képviselője: Dr. Lajos Károly kamarai jogtanácsos

cím3

A per tárgya: megbízási díj megfizetése

A fellebbezést benyújtó fél: alperes

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

Győri Törvényszék 5.K.700.697/2020/13.

Rendelkező rész

A Kúria a Győri Törvényszék 5.K.700.697/2020/13. számú ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 40.000,- (negyvenezer) forint fellebbezési eljárási költséget.

A le nem rótt fellebbezési illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen további perorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

A tényállás

[1] A felperes az alperes hivatásos állományú tagjaként kiemelt főnyomozó beosztásban tevékenykedett, beosztási helye ... Osztályán volt. A munkaköréhez tartozó feladatok mellett a ... osztályvezető távollétében, illetve ha az osztályvezető a munkahelyén tartózkodott, de más feladatokat végzett helyettesítette az osztályvezetőt valamennyi feladatkörében.

[2] A felperes 2020. január 13-án szolgálati panaszt nyújtott be, melyben megbízási díj kifizetését kérte az osztályvezető helyettesítésével kapcsolatos feladatai ellentételezéseként. Előadta, hogy eredeti, kiemelt főnyomozói beosztása mellett 2017. januárjától végezte a ... osztályvezető helyettesítését is. Bár munkaköri leírása tartalmazta, hogy feladata az osztályvezető helyettesítése annak távollétében, az azonban nem teszi jogszerűvé, hogy e feladatát ellentételezés nélkül lássa el, különös tekintettel arra, hogy az elvégzett feladatok egy magasabb osztályvezetői beosztáshoz tartoztak. A felperes szolgálati panaszával a helységi Rendőrkapitányság vezetője nem értett egyet, ezért azt elbírálásra felterjesztette a alperes vezetőjéhez.

[3] A parancsnok 2020. márciusában kelt határozat szám Szü. számú határozatával a felperes szolgálati panaszának részben adott helyt. Döntését azzal indokolta, hogy a ... osztályvezető szabadsága, betegszabadsága, tartós távolléte vagy képzés miatti távolmaradása idejére vonatkozó, az illetményalap 50%-ában megállapított helyettesítési díj iránti igényt tartotta alaposnak, ezt meghaladóan elutasította a felperes szolgálati panaszát.

[4] Felhívta a helységi Rendőrkapitányság vezetőjét, hogy a megjelölt mértékű megbízási díj összegét vetítse ki a helyettesített ... osztályvezető távollétére, és így állapítsa meg a felperes részére járó megbízási díj összegét. A határozat szerint a megbízási díj csak azon időszakokra adható az átmeneti megbízás alapján, amikor a tényleges feladatellátás megtörténik, azaz amikor az osztályvezető távol van szolgálati helyétől, erre pedig csak az osztályvezető szabadsága, betegszabadsága, tartós távolléte vagy képzése miatti távolmaradása idején kerülhetett sor.

A felperes keresete és az alperes védirata

[5] A felperes leszállított keresetében 1.622.318,- forint megbízási díj és annak 2018. július 1-től járó késedelmi kamata, valamint perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Igényét azért szálaltotta le, mert a per során az alperes e jogcímen 116.914,- forintot megfizetett számára. Álláspontja szerint az alperes csak az adott beosztáson (munkakörön) belül határozhatta volna meg munkaköri feladatait, az osztályvezetői feladatok kinevezés szerinti ellátása nem tartozhatott bele. Érvelése szerint a bírósági gyakorlat is alátámasztja azt, hogy a munkaköri leírás kiegészítésével az új, más beosztáshoz kapcsolódó feladatok nem lesznek a munkakörbe tartozók. Folyamatosan, hosszú időn keresztül végezte a saját munkaköri feladatai mellett az osztályvezetői feladatokat is. A helyettesítési díj mértékét a törvényes keretek között, annak középértékében határozta meg.

[6] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy 116.914,- forintig elismerte a felperes megbízási díj iránti igényét a kereset alapjául szolgáltató határozatban szereplő indokok alapján, azonban a peresített időszakban a felperes 132 napon keresztül helyettesítette az osztályvezetőt, ezen időtartamra az illetményalap 50%-ában meghatározott mértékű helyettesítési díjra vált jogosulttá. Érvelése szerint amikor az osztályvezető a munkahelyen tartózkodott, nem kellett őt helyettesíteni.

Az elsőfokú bíróság határozata

[7] A Győri Törvényszék az 5.K.700.697/2020/13. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 1.622.318,- forint megbízási díjat, és ezen összeg után 2018. július 1-től járó késedelmi kamatot, valamint 162.232,- forint kamarai jogtanácsosi munkadíjat és 30.000,- forint útiköltséget azzal, hogy a feljegyzett 97.300,- forint kereseti illetéket az állam viseli. Megállapította, hogy a felek között nem volt vitatott, hogy 2017. január 1-től 2019. december 31-ig felperes eredeti, kiemelt főnyomozói beosztása mellett ellátta a ... osztályvezető helyettesítését is megbízási alapján. A felek előadása a helyettesítés mértékében tért el egymástól. A helyettesített ... osztályvezető tanúként vallotta, hogy nem csak akkor került sor helyettesítésre, ha ő távol volt, hanem akkor is, ha szolgálati helyén tartózkodott, de más teendői voltak. Felperes folyamatosan helyettesítette őt, nem telt el olyan hónap, hogy ne végzett volna helyettesítési feladatot. Ezt erősítette meg a meghallgatott többi tanú is. Az elsőfokú bíróság megállapította ez alapján, hogy a felperes nem csak az alperes által becsatolt táblázatban megjelölt időben, hanem akkor is helyettesítést végzett, amikor az osztályvezető bár munkahelyén tartózkodott, más feladattal volt elfoglalva.

[8] A helyettesítést folyamatosan végezte a perrel érintett időszakban, nem maradtak ki hónapok ezen időtartamból. A megbízási díjat nem napokra vetítve, hanem havi szinten kellett vizsgálni, a felperes a tartós, folyamatosan jelentkező többletfeladatot irányítás nélkül végezte, így az illetményalap 125%-ában előterjesztett megbízási díj igényt nem tartotta eltűzöttnek.

Az alperes fellebbezése és a felperes fellebbezési ellenkérelme

[9] Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsődlegesen azt kérte, hogy a Kúria a megbízási díj összegét alacsonyabb összegben állapítsa meg, figyelemmel arra, hogy a perbeli időszak 752 munkanapjából 132 munkanapon végzett ilyen tevékenységet a felperes. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság ítélete sérti a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati viszonyáról szóló 2015. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglaltakat, amely szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg bízható meg a hivatásos állomány tagjának szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával többletfeladatként.

[10] A perbeli esetben is erre került sor, a ... osztályvezető távollétében végezte a helyettesítési tevékenységet a felperes, amiért az alperes megfizette számára a 116.914,- forint megbízási díjat. A megbízási díjra való jogosultságot a gyakorlat szerint a tartós és folyamatos feladatellátás alapozza meg, erre a perbeli esetben nem került sor. Érvelése szerint nem tekinthető helyettesítésnek az az eset, amikor az osztályvezető valamilyen feladat ellátására tekintettel nem tudta végezni egyéb feladatát, melynek időtartama alatt a felperes beavatkozására volt szükség a ... Osztály napi operatív tevékenységébe. Amikor az osztályvezető a szolgálati helyén van, végzi a munkáját, ilyenkor nem lehet szó helyettesítésről.

[11] Nem találta helytállónak a megbízási díj összegének középértékben történő megállapítását sem. Érvelése szerint ebben az esetben a bíróság elmulasztotta az „okszerű mérlegelést”. A helyettesített vezető a helyettesítés során telefonon elérhető volt, a jelenlévő kapitányságvezető is segítséget tudott nyújtani, így legfeljebb az illetményalap 50%-ában lett volna meghatározható annak mértéke.

[12] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes költségeiben való marasztalását kérte. Előadta, hogy az alperes fellebbezésében kizárólag anyagi jogi szabálysértést jelölt meg, így fellebbezése kizárólag az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás és bizonyíték értékelés mellett vizsgálható, fellebbezése ugyanis a bíróság ténymegállapításait és értékelését konkrét jogszabálysértésre hivatkozással nem támadja. Ennek megfelelően a Kúria azt vizsgálhatja, hogy az elsőfokú bíróság ítélete megfelelt-e a Hszt. 71. § (1) bekezdése c) pontjának, illetve (5) bekezdésében foglaltaknak. Az alperes fellebbezésében a mérték vonatkozásában sem jelölt meg konkrét jogszabálysértést. Ennek hiányában is előadta a felperes, hogy a többletfeladat ellentételezése a Hszt. 71. § (5) bekezdése és a hivatkozott BM rendeletek alapján havidíjban történik, így a feladatellátásnak a napokra történő lebontása, és annak ismeretlen módon történő arányosítása megalapozatlan. Az osztályvezetői beosztással járó feladatok a felperes eredeti beosztásához képest szakmailag magasabb kvalifikáltságú, komolyabb szakértelmet igénylő, nagyobb felelősséggel járó munkát jelentettek, ezért jogszerű mértékben határozta meg az elsőfokú bíróság a megbízási díj mértékét is.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

[13] Az alperes fellebbezése nem megalapozott az alábbiak szerint.

[14] A Kúria az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. A bizonyítás eljárási szabályai körében a Kp. 78. § (2) bekezdése akként rendelkezik, hogy a bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben a megelőző eljárásban megállapított tényállással összevetve értékeli. A Kp. szerint e körben alkalmazandó a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279. § (1) bekezdése alapján a bíróság a perben jelentős tényeket a felek tényállításainak és a perben tanúsított magatartásainak, valamint a per tárgyalása során megismert bizonyítékoknak és egyéb peradatoknak az egybevetésével, egyenként és összességében történő értékelése alapján a meggyőződése szerint állapítja meg.

[15] A Kp. 100. § (2) bekezdése b) pontja szerint a fellebbezésnek a beadványokra vonatkozó általános szabályokon túlmenően tartalmaznia kell a fellebbezést megállapító jogszabálysértést a jogszabályhely pontos megjelölésével. Ennek megfelelően megállapítható, hogy a fellebbezés kötelező tartalmi kelléke a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis ha a jogszabálysértésre való indokait is ismerteti.

[16] Bár az alperes fellebbezésében kifogásolta, hogy a bíróság helytelenül mérlegelte a rendelkezésére álló bizonyítékokat, és nem megfelelően állapította meg a tényállást, megsértett jogszabályhelyet [Kp. 78. § (2) bekezdése, Pp. 279. § (1) bekezdése] e körben nem jelölt meg, ezért az ezzel kapcsolatos érvelését a Kúria nem vizsgálhatta, és az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás a fellebbezési eljárásban is irányadó.

[17] A felperes hivatkozása szerint az elsőfokú bíróság ítélete jogszabálysértő a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjának helytelen értelmezése miatt. A munkáltató szervezetalakítási jogkörébe tartozik annak eldöntése, hogy egy adott vezető helyettesítését hogyan oldja meg, azaz arra külön munkakört létesít vagy más munkakört betöltő személy részére rendeli el eseti jelleggel a helyettesítést. Az adott tényállás mellett igazolt, hogy az alperesnél elkülönült osztályvezető helyettesi munkakör létrehozása nem történt meg, hanem a felperes munkaköréhez rendelten nyert szabályozást az osztályvezető helyettesítésének feladata. Ez nem vitásan a felperes tekintetében fogalmilag a munkakörtől való eltérést jelentette.

[18] Tévesen hivatkozott az alperes arra, hogy az osztályvezető a peresített időszakban nem volt tartósan akadályoztatott, és kizárólag az osztályvezető tényleges távolléte esetén jelentkező feladatellátás idejére illette volna meg a felperest a megbízási díj. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alkalmazásának – helyes értelmezés szerint – nem feltétele a helyettesített személy tartós akadályoztatása.

[19] Bár az alperes másodlagos fellebbezési kérelmében kifogásolta a megbízási díj mértékét is, e körben megsértett jogszabályhelyet [Hszt. 71. § (5) bekezdése] nem jelölt meg, így azt a fent kifejtetteknek megfelelően a Kúria érdemben nem vizsgálta. Megjegyzendő azonban, hogy az elsőfokú bíróság helyesen érvelt, amikor megállapította, hogy az illetményalap 125%-ában előterjesztett megbízási díj igény nem eltúlzott figyelemmel arra, hogy a Hszt. 71. § (5) bekezdésében meghatározott (50-200%) középértékének felel meg. Megállapítható volt, hogy a felperes a többletfeladatot 3 éven keresztül rendszeresen végezte, fokozott felelősséggel járó vezetői feladatokat látott el többletfeladatként az eredeti nem vezetői beosztása mellett.

[20] A fentiekre tekintettel a Kúria az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Záró rész

[21] A másodfokú eljárásban pervesztes alperes a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdés szerint köteles a felperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére, melynek összegét a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja, valamint (5) bekezdése alapján számította. Tekintettel arra, hogy az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja szerint személyes illetékmentességet élvez, a feljegyzett fellebbezési eljárási illeték a Kp. 35. § (1) bekezdés alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontja és 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam terhén marad.

[22] A Kúria ítélete ellen sem fellebbezésnek, sem felülvizsgálatnak nincs helye a Kp. 99. § (1) bekezdése, valamint 116. § d) pontja alapján.

[23] A Kúria a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2022. február 16.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Dr. Tánczos Rita s.k. előadó bíró, Dr. Hajdu Edit s.k. bíró

